

Zpětné vazby na výcvik Kontaktní práce

Před časem skončil první běh výcviku Kontaktní práce realizovaný Českou asociací streetwork pod vedením lektorů Michala Zahradníka a Evy Vernerové. Šlo o pilot, pokus koncipovat nový model dlouhodobého zážitkového vzdělávání pro pracovníky pomáhajících profesí. Trochu to byl i hazard, Michal s Evou šli do výcviku, který na sebe "musel vydělat" a vložili do příprav obrovské kvantum práce.

S odstupem času jsme se zeptali účastníků, jak výcvik hodnotí. Zde jsou zpětné vazby některých z nich.

Zpětná vazba 1)

Na výcvik jsem jel s nejistotou, o co půjde a zda to zvládnu. V kontaktní práci jsem jako jediný po dobu výcviku ještě naplno nepracoval, tak to bylo pro mě v něčem náročnější, ale přesto jsem za to moc rád. Určitě zkušenosti a poznatky využiji a již využívám v profesním i v osobním životě.

Myslím, že mě kurz učil mít více empatie, úcty k druhým, dal mi možnost k sebepoznání, k vyjetí ze zajetých kolejí a ukázal mi pestrost různých přístupů a složitost i jedinečnost kontaktu. Bylo moc fajn, že to nebyla jen suchá a složitá teorie, ale díky skvělým lektorům a mnoha praktickým cvičením jsme mohli lépe porozumět, o co jde. Jsem rád, že jsem výcvik absolvoval a všem zájemcům o kontaktní práci i lidem z praxe, kteří se chtějí posunout osobně i profesně dál, doporučuji.

Co by na příště mohlo být jinak? Více akčních her ve městě mezi lidmi.

Zpětná vazba 2)

Kurz kontaktní práce, pod vedením lektorů Mgr. Evy Vernerové a Mgr. Michala Zahradníka, byl počátkem mých snah vyjít na pole kontaktní práce a v tomto poli obstát jako kontaktní pracovník.

Tento výcvik sliboval mimo jiné i využívání Gestalt principů, což mi bylo velmi blízké. Dalo mi to možnost zorientovat se sama v sobě. Jak Michal často používal: Kde to teď cítíš? Kde to máš? Při sepisování této reflexe na výcvik, to mám opravdu všude. Nebylo to pro mě naplnění jen pracovní, ale také osobní. Skupina, která se i díky lektorům, dala tady v prostředí starého kláštera v Mnichově Hradišti dohromady, je zdrojem mnoha vztahů, názorů a přátelství.

Náplň kurzu byla rozdělena do šesti setkání, které měly vždy svou hlavu i patu. Lektori byli vybaveni nejen vědomostmi, ale také bohatými zkušenostmi z oblasti kontaktní práce. A i když před nimi stáli lidé, kteří zatím prošli jen základní ochutnávkou oboru, oni jako nestoři, měli chuť s nimi debatovat, polemizovat a nastavili se do pozic „polobohů“. Ač by se mohlo zdát, že jako lektori kurzu na to mají právo.

My jsme měli také dost práce připravit se na jednotlivá setkání. Tou prací rozumím úkoly, které byly vyřčeny na konci každého tří denního setkání. S těmi jsme se museli prát ve svém pracovním prostředí. Někdy bylo úkolů více a tak (a to mluvím sama za sebe) šla kvantita na úkor kvality. Taky se stalo, že jsme stejnému zadání úkolu rozuměli každý jinak a to se pak sešlo výtvorů!

Občas se stávalo, že náročnost témat mi zapříčinila bolesti hlavy, jelikož změřt informací, které nebraly konce, se vrývaly do hlavy jako hřebky. Samozřejmě, že jasnou příčinou bylo i dlouhé a únavné cestování, které jsem musela absolvovat, jelikož kurz nebyl řešen tak, aby bylo místo na půli cesty. Myslím tím mezi Moravou a Čechami.

Když se chci v paměti zaměřit na obsahovou stránku kurzu, vybaví se mi zhruba toto: tvořivá cvičení, etudy z pracovních situací, ukázka z dramaterapie, muzikoterapie, skupinové hry, Pessu Boyden, E. Berne-transakční analýza, Levinova teorie, stopovačka lidí z Hradiště a CAJK....

A pokud se teď v duchu ptáte, jestli se dá na kurz nějak připravit? Ano dá a to tak, že si alespoň obrysově nastudujete něco z pojmů, které jsem použila v předchozím odstavci. Jinak byste se taky mohli cítit, tak trochu jako ryby na suchu.

Styl závěrečných reflexí neměl chybu, každý jsme si do svého pracovního vínku odnesli několik rad, fantazií a názorů na nás jako kontaktní pracovníky.

Mnohokrát se mi na klubu stane, že se dostanu do situace s klientem a do mysli se mi vkrade nějaký okamžik z kurzu, který mi pomůže se v dané situaci zorientovat.

Také jsme se dočkali toho, že nám Michal objasnil nákresy, které ilustrují jeho kapitoly v knize Kontaktní práce. Poprvé, když jsem knihu otevřela a uviděla tyto souhrnné mapy, byla jsem zděšena, s kým že mám tu čest.

Vím, že funguje tzv. „vzpomínkový optimismus“, kdy se zapomene na to špatné a zůstává nám ve vzpomínkách jen to dobré. Já ale můžu sama za sebe říct, že jsem byla s kurzem více než spokojena a budu na něj se svým vzpomínkovým optimismem vzpomínat ještě dlouho.

Zpětná vazba 3)

Výcvik Kontaktní práce byl pro mě dobrým doplněním a prohloubením Kurzu pro pracovníky v nízkoprahových sociálních službách, který jsem předtím absolvoval. Ze strany lektorů byl vždy dobře zajištěn, ideálně byl rozvržen poměr teorie a cvičení. Některé věci pro mě sice byly někdy špatně spíš jako problém mého nastavení než přístupu lektorů.

Určitě jsem si z kurzu vzal celkem dost věcí pro mou práci, některé jsem již i celkem efektivně začlenil do svého způsobu práce. Přínosné pro mě bylo především nacvičování hledání resp. rozpoznání a udržení společně uchopitelné, občas jsem měl pocit, že se pohybujeme někde mezi „mezi nebem a zemí“, ale to byly možná figury v kontaktu. Díky kurzu jsem si také uvědomil některé chyby, které jsem dělal a teď se jim snažím vyhýbat.

V neposlední řadě jsem si na výcviku mohl supervizně za pomoci skupiny zpracovat (tedy spíš rozpracovat) své osobně-pracovní téma. Odnesl jsem si opravdu hodně zajímavých a užitečných postřehů, navíc každý účastník výcviku dostal možnost dořešit si své téma v individuální supervizi s některým z lektorů. O této možnosti stále uvažuji.

Každopádně hodnotím výcvik jako přínosný a to i přes moje nastavení k sebezkušenostním technikám. Rozhodně je to minimálně dobrý způsob jak se „otrkat“.

Zpětná vazba 4)

Výcvik byl fajn a rozhodně bych ho doporučila i dalším. Profesně mi přinesl nové nadšení pro práci a chuť zkoušet nové věci, pomohl mi orientovat se v tom, co dělám a jak si poradit s tím, co mi nejde. Osobně hlavně sebezpoznání a lepší pochopení druhých. Líbilo se mi zaměření jednotlivých setkání i to, jak nás postupně dostávaly ke stále větší otevřenosti, skvělá byla zpětná vazba lektorů. No a nezapomenu na úžasně kolegy, které jsem měla možnost poznat. Výcvik by mohl být delší, ale to už vlastně je...

Zpětná vazba 5)

Výcvik byl hodně přínosný, ale na to, co všechno nové se tam ke mně dostalo až moc krátké. Dobrá byla velká praktičnost, nácviky, přístup lektorů (pochopila jsem konečně spoustu teorie, která mi dříve přišla nepochopitelná). V práci mi výcvik pomohl hlavně k větší rozvaze, sebevědomí a k větší přirozenosti v práci

samé. Osobně mě hodně obohatila výcviková forma, naše skupina pro mě byla opravdu bezpečná a nadále i zůstává. Myslím si, že kromě kontaktů v oboru jsem získala i přátele.

Zpětná vazba 6)

Výcvik v Kontaktní práci, bylo zatím to nejlepší, čeho se mi na poli vzdělávání dostalo. Vzhledem k tomu, že jsem jej započala asi půl roku po tom, co jsem začala pracovat v NZDM, mě provedl nejhorším, tedy doufám:-), obdobím v tomto zaměstnání. Fakt byly chvíle, kdy jsem si sáhla na dno. Byly chvíle, kdy jsem téměř celé setkání fakt probřečela. Bylo to pro mě strašně intenzivní a hodně moc náročné emočně. Možná to bylo i mou momentální osobní konstelací, ale mám pocit, že mě to posunulo o hrozně velký kus dopředu a to nejen pracovní ale hlavně osobnostně. Bez absolvování výcviku, bych už pravděpodobně byla v jiném zaměstnání, s pocitem osobního selhání. Asi ze mě tento výcvik neudělal ideálního pracovníka, spíše mě naučil neřešit pořád to, jak by to mělo být a jak mi to nejde, ale raději se soustředit na to, jak dávat klientům z toho co mám. A najednou vidím, že sem tam se i něco najde:-). Doporučila bych tento kurz pracovníkům, kteří se v nové práci zrovna rozkoukávají, něco už v ní zažili a nyní hledají tu svou parketu.

Časové rozpětí jednotlivých setkávání byl moc fajn (klidně by mohlo být i trochu delší), člověk měl dost času si některé věci uvědomit a začít. Prostředí kláštera v Mnichově Hradišti bylo moc krásné, fajn bylo i společné vaření. A tandem Eva s Michalem byl opravdu nepřekonatelný, žádné suché školení a otrava:-).

Moc díky, že jsem to mohla zažít!!!

Připravil Aleš Herzog